Rebecca Johnson
Veterinární akademie
Lék pro poníka
FRAGMENT

Veterinární akademie – Lék pro poníka

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Rebecca Johnson
Veterinární akademie – Lék pro poníka
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Veterinární akademie

Lék pro poníka

Rebecca Johnson

FRAGMENT

Věnováno Kate Lovettové, která mi poskytla
první spisovatelskou příležitost.
S láskou, R.

Kapitola první

Oddělování telat ze stáda

„Tak pojď, Abbey!“ smála se Talika, když zvedla nad hlavu stopky, připravena je stisknout. Drover, border kolie pana McPhaila, byl přivázán vedle ní a sledoval kolbiště s velkým zájmem.

Z jejich sedmého ročníku dívčí školy ve Vrbovém údolí tam na ohradě sedělo nebo se skrz hrazení díval asi tucet dívek. Všechny měly na hlavě australské klobouky se širokou krempou, košili, džíny a jezdecké boty. Abbey byla v ohradě na svém temperamentním ryzáku Pepperovi. Společně sledovali stádečko volků na druhé straně kolbiště. Hanna, její spolubydlící, přejížděla sem a tam na svém nádherném plnokrevníku Fešákovi, aby udržela stádo pohromadě. Pan McPhail, jejich učitel péče o zvířata, jí pomáhal na svém honáckém koni Calovi.

„Tak jo, děvčata," křikl na ně pan McPhail. „Abbey a Pepper vám předvedou, jak se odděluje dobytče ze stáda. Jedná se o profesionální sport. Vyvinul se z dovedností, které dodnes využívají honáci při práci s dobytkem. Pokud je třeba oddělit některé zvíře, jako například jednoho z těchto volků, ať už kvůli veterinárnímu ošetření, prodeji, nebo z jakýchkoli jiných důvodů, dá se to ideálně provést z koňského hřbetu."

Všichni viděli, že Abbey a Pepper se dokonale soustředí na neklidné stádo dobytka před sebou.

„Jaký je rozdíl mezi býčkem a volkem?" zašeptala Talika dívce, která seděla vedle ní na ohradě.

„Volek je kastrovaný býček, který se nemůže dál rozmnožovat."

Talika protáhla obličej a pan McPhail pokračoval: „Na těchto soutěžích mají kůň a jezdec předvést, jak dokážou oddělit dobytek ze stáda, jedno zvíře po druhém, a zabránit jim, aby se vrátili ke stádu. Na to, aby to provedli co možná nejvíckrát, mají limit dvě a půl minuty."

„Kolik kusů oddělí za tu dobu?" zeptala se Charlotta. „Když jim to jde, tak dva až tři," řekl pan McPhail. „Také se ale posuzuje, jak šikovný kůň je a jak dobře brání dobytku vrátit se ke stádu. Jakmile mu jezdec naznačí, o který kus jde, položí mu otěže na krk a nechá ho dokončit práci. Jezdec koně téměř neřídí. Až uvidíte, jak si počíná Pepper, pochopíte to."

Pan McPhail kývl na Abbey, aby začala. Mnohé z dívek čekaly, že jakmile se zapnou stopky, rychle vyrazí ke stádu, ale Abbey s Pepperem postupovali pomalu a klidně. Dobytek se pohyboval v kruhu. Hanna a pan McPhail v sedle svých koní bránili volkům, aby se rozběhli k okrajům kolbiště.

„Vtip je v tom," řekl pan McPhail, když se k nim Abbey na Pepperovi přiblížila, „aby Abbey vybrala dobytče, které chce ze stáda oddělit. Pak to ‚svěří' svému koni tím, že mu volně položí otěže na krk."

Všichni se dívali, jak si Abbey prohlíží stádečko dobytka před sebou. Vybrala si černého volka s bílými špičkami uší skoro uprostřed skupiny. Vybrala ho, protože se díval přímo na Peppera. Pomalým pohybem směrem ke stádu byla schopná zaměřit svého koně na černé dobytče a umožnit ostatním zvířatům, aby se pohnula ke straně. Abbey pak spustila otěže Pepperovi na krk.

„Tak," řekl pan McPhail, „vidíte, jak Abbey uvolnila otěže v okamžiku, kdy se na sebe volek a Pepper podívali? Tomu se říká ‚narážka'. Pepper ví, že teď je na něm, co se stane. Dívejte se: ať se dobytče hne kamkoli, Pepper ho sleduje a blokuje mu cestu zpátky k stádu."

Třída užasla. Vypadalo to, že Abbey se drží na Pepperovi jen nohama a vůbec ho neřídí. Kamkoli se dobytče pohnulo, Pepper tam byl taky. Míhal se sem a tam,

chvílemi se opíral o zadní nohy a předními se otáčel ze strany na stranu.

„Jako obránce v basketbalu, který blokuje protihráče, aby se nedostal ke koši!“ vydechla Milly vzrušeně.

„Přesně tak,“ řekl pan McPhail. „Teď se dívejte, jak ostatní dobytčata odbíhají pryč a Pepper se soustředí na toho jednoho volka.“

Abbey a Pepper měli černé dobytče před sebou samotné, oddělené od zbytku stáda. Jakmile se pokusilo pohnout, pohnul se i Pepper. Nebylo cesty zpět.

„Jak to končí?“ zeptala se Talika.

„Když se volek otočí a odchází od zbytku stáda, pak se jezdec může soustředit na oddělení dalšího kusu, dokud nevyprší čas.“

„Čas už vypršel!“ vykřikla Talika.

Všichni najednou začali mluvit. „To bylo fantastické!“ řekla Hanna, když přijela až k Abbey. „Není mi jasné, jak Pepper ví, co má dělat. Ty ho vůbec neřídíš?“

„Trochu mu napovím nohama, třeba posunu holeň dopředu nebo dozadu, když chci, aby něco udělal, ale je cvičený udělat všechno sám, viď Pepe?“ Abbey objala svého koně kolem krku.

Zbytek hodiny proběhl s několika méně zkušenými jezdci a jejich koňmi, kteří se pokusili o totéž. Samozřejmě že to bylo mnohem těžší, než to vypadalo, když práci předváděla Abbey na Pepperovi.

„Myslím si, že se spokojím s tím, že naučím Pudinka, aby ušel dvě stě metrů bez toho, aby se hned začal popásat," zasmála se Talika, když odváděla svého malého tlustého poníka ke stáji. Snažil se ji předejít, jelikož očividně doufal, že bude mít už zase plný žlab.

„Je vůbec možné, aby ten mrňavý tlusťoch ještě víc ztloustl?" divila se Hanna a kartáčovala svého velikého plnokrevníka.

Abbey se zakřenila. Taličina malého poníka všechny milovaly. Byla radost učit ho něco nového a radit Talice, jak s ním má zacházet.

„Tak pojď, Drovere," řekl pan McPhail a připnul svého psa na vodítko. „Je čas jít domů." Border kolie se poslušně zařadila vedle svého pána. „Pořád se mi nechce věřit, jak Drover krásně poslouchá," řekla Talika. „Když si člověk vzpomene, jak trápil školní ovce."

„Myslím si, že je správné, že ho pan McPhail přivedl na vodítku," přemýšlela nahlas Abbey. „Řekla bych, že Drover se už k ostatním zvířatům chová lépe."

„Radši si pospíšíme, abychom stihly shromáždění," řekla Hanna a sbalila zbytek potřeb pro péči o kopyta a srst. „Chci být u slečny Sterlingové dobře zapsaná!"

„Tak to by ses ode mě měla držet dál," zasmála se Abbey. Ředitelka školy měla zřejmě nos na to přistihnout děvčata, když něco vyvádějí. A Hannina sestra, řečená Šerif, v tom také příliš nezaostávala.

Kapitola druhá

Sekaná

„Dívky," začala slečna Sterlingová a aula najednou celá ztichla. „Požádala jsem vás, abyste se dostavily na toto mimořádné shromáždění, protože mám pro vás několik novinek." Děvčata vzhlédla ke své ředitelce, která se vztyčila za katedrou. Působila autoritativně a zdálo se, že má všechno pevně v rukou, ale nevypadalo to, že by ji novinky, které se jim chystá sdělit, nějak zajímaly.

„Jak jste už bezpochyby zaslechly, blíží se Zemědělská výstava ve Vrbovém údolí. Naše škola má v těchto soutěžích dlouhou tradici. Dívky se účastní v mnoha kategoriích, často s výbornými výsledky. Ani tento rok nebude výjimkou."

„Nesmíme porušit tradici," zamumlala Hanna a zakoulela očima.

„Na nástěnce po vaší levé ruce visí spousta formulářů nadepsaných názvy disciplín. Každá dívka v této škole si zvolí alespoň jednu disciplínu týkající se zvířat a jednu v soutěži tvořivosti. Pokud se přihlásíte do více kategorií, škola vám bude vděčná."

„Tak schválně," zašeptala Hanna. „Uvidíte, že Šerif se přihlásí do všech třiceti šesti kategorií."

Elizabeth – Šerif – byla školní kapitánkou a svou funkci brala smrtelně vážně. Byla to Hannina starší sestra. Možná zaslechla, že někdo zašeptal její přezdívku nebo jen následné chichotání, každopádně se otočila dozadu a upřela na dívky svůj pohled.

„A jéje," řekla Abbey, když se jejich oči setkaly. „Šerif je zpátky ve městě."

Talika s Hannou potlačily smích.

Slečna Sterlingová pokračovala: „Dnes odpoledne, hned po obědě, odpadá vyučování, abyste se mohly připojit ke svým skupinám na příslušných místech a přihlásit se. Pokud se přihlásíte do více disciplín, budete část práce muset udělat ve svém volném čase."

Když schůze skončila, kamarádky následovaly ostatní dívky, aby se podívaly na vyvěšené letáčky na zdi. Některé už nedočkavě čmáraly svá jména pod spoustu různých kategorií.

„Je tady aranžování květin, malování zátiší, ruční práce, práce se dřevem…" přečítala Abbey nahlas, když

se dívala na kreativní disciplíny. „Kde je jízda na terénní motorce?“

„Dívky ve Vrbovém údolí nikdy nejezdí na motorkách!“ řekla Hanna legračně povýšeným hlasem.

„Chceš se vsadit?“ řekla Abbey a očima přejížděla vyvěšené letáčky. „Tady je něco, do čeho se fakt budu moct zakousnout,“ řekla a vzala si tužku. Napsala své jméno do kategorie zdobení dortů. „Je to ve třídě domácí ekonomie, takže to povede slečna Finchová. A ta je tak sympatická.“

„Já bych se tam taky mohla přihlásit,“ řekla Talika.

„Já se přihlásím na krasopis,“ řekla Hanna a napsala tam své jméno.

„To bys měla,“ odvětila Abbey. „Máš nejhezčí rukopis, jaký jsem viděla.“

„Pokud mi tedy dáš ochutnat svůj dort,“ řekla Hanna, a poodešly k nástěnce, kde byly kategorie týkající se zvířat.

Abbey se podívala na seznam.

„Závod kolem barelů, drezurní cviky, jízda kolem sloupků, oddělování telat od stáda, předvádění telat a drůbeže. Já si asi dám závody kolem barelů,“ řekla a napsala do formuláře své jméno.

„A co oddělování dobytčat ze stáda?“ zeptala se Hanna. „To ti přece jde úžasně. Musíš to zkusit!“

Abbey zavrtěla hlavou. Věděla, že své spolužačky

oslnila, ale sama v této kategorii absolvovala už tolik závodů, aby jí bylo jasné, že je pořád jen začátečník.

„Zajímalo by mě, jestli bych uměla předvést slepičku!“ řekla Talika. „Příští týden máme hodinu o drůbeži s panem McPhailem. Jsem si jistá, že bych mohla vyšňořit některou z těch krasotinek a předvést ji na výstavě.“

„Já asi zkusím některou drezurní soutěž,“ přidala se Hanna.

Dívky do formulářů napsaly svá jména a spěchaly do učebny přírodopisu.

„Tak, děvčata,“ řekla paní učitelka Parryová, když zasedly na svá místa. „Vaším úkolem teď bude studovat mléko od různých plemen krav.“

„Já jsem myslela, že mléko je vždycky stejné,“ řekla Talika.

„Vždycky vypadá stejně,“ řekla Abbey.

„A taky chutná stejně,“ přisadila si Charlotta.

Třída souhlasně zamručela.

„Ve skutečnosti se hodně liší,“ odpověděla paní učitelka Parryová. „A to je velmi důležité. Víte, že v mnoha zemích se cena za mléko odvíjí hlavně od obsahu tuku v mléce a ve smetaně?“

„To je zajímavý fakt hlavně pro jídelní stůl!“ zašeptala Abbey.

„A právě toho se váš úkol týká. Během dvouhodinovky, která zasahuje až do oběda, navštívíme příští týden několik mléčných farem. Až prostudujete všechny rozličné vlastnosti mléka, které se tam vyrábí, napíšete zprávu o tom, které plemeno krav byste doporučily farmáři na mléčné farmě.“

Dívky vzrušeně štěbetaly. Všechny, a zejména dívky z internátu, exkurze milovaly.

Najednou byl čas oběda a dívky se seřadily do fronty v jídelně u výdejního pultu.

„Ať to není sekaná, prosím, jen ne sekanou,“ prosila tiše Talika, která stála za Abbey. Paní Bristowová, nevlídná hlavní kuchařka, stála za pultem s rukama založenýma přes objemné břicho.

Abbey přistoupila k pultu, aby si vzala talíř s jídlem. „Podívej, Taliko,“ řekla nadšeně, „to je proslulá sekaná paní Bristowové! Děkuji, paní Bristowová!“ Obdařila mohutnou ženu zářivým úsměvem.

Paní Bristowová přimhouřila oči, ale Abbey nezavádala. Usmála se a přiblížila si vysušený a připečený plátek mletého s rozvařenými bramborami navršenými na sebe k nosu, aby naschvál dlouze a blaženě vdechla. Cítila, že Hannou lomcuje smích, který se zoufale snažila skrýt.

„Všimla jsem si, že ses přihlásila na moje lekce zdobení dortů, Abbey," řekla paní Bristowová se škodolibým úsměvem. Abbeyin úsměv náhle rozbředl jako brambora, která jí málem spadla z talíře.

Kapitola třetí

Pěkně vyšlehat!

„Věřily byste tomu?“ zeptala se Abbey, hlavu v dlaních. Její nedotčená sekaná ležela na talíři. „Byla jsem si tak jistá, že lekce povede slečna Finchová,“ stejně tak sklesle odpověděla Talika.

„Dala bych nevím co, abych si tě mohla vyfotit, když ti to řekla, Abbey,“ řekla Hanna a málem smíchy spadla ze židle. „Úplně mě ze smíchu rozbolelo břicho.“

Lekce začaly po obědě. Hanna vesele zamávala Abbey a Talice, které se vlekly do učebny domácí ekonomie.

„Vezměte si zástěru,“ vyštěkla na ně hned ve dveřích paní Bristowová.